EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 11.8.2020
COM(2020) 371 final

2020/0174 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ändring av giltighetstiden för beslut nr 940/2014 om sjötullsystemet i de franska utomeuropeiska departementen

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) är tillämpliga på unionens yttersta randområden. De franska yttersta randområdena ligger emellertid utanför mervärdesskatte- och punktskattedirektivens territoriella tillämpningsområde.

Bestämmelserna i EUF-fördraget, i synnerhet artikel 110, tillåter i princip inte att de franska yttersta randområdena tillämpar olika beskattning på lokala produkter, produkter från det franska fastlandet, produkter från andra medlemsstater och produkter från tredjeländer. Artikel 349 i EUF-fördraget tillåter dock specifika åtgärder till förmån för de yttersta randområdena med hänvisning till bestående svårigheter som påverkar deras ekonomiska och sociala situation. Dessa åtgärder rör olika politikområden, bland annat skattepolitiken.

Den så kallade sjötullen är en indirekt skatt som enbart gäller i de franska yttersta randområdena Martinique, Guadeloupe, Franska Guyana, Réunion och Mayotte. Sjötullen tas ut på import av varor, oavsett ursprung, och på varuleveranser som mot betalning som görs av personer som bedriver produktionsverksamhet. Den ska i princip tillämpas på samma sätt på produkter som tillverkas lokalt och på importerade produkter.

Enligt rådets beslut nr 940/2014/EU av den 17 december 2014[1] får Frankrike emellertid fram till och med den 31 december 2020 medge befrielser från eller nedsättningar av sjötullen för vissa lokalt tillverkade produkter. Bilagan till det ovannämnda beslutet innehåller en förteckning över de produkter för vilka befrielse från eller nedsättning av sjötullen får tillämpas. Beroende på produkt får skillnaden i skattesats mellan lokalt tillverkade produkter och övriga produkter vara högst 10, 20 eller 30 procentenheter.

Dessa skillnader i skattesats har till syfte att kompensera de konkurrensnackdelar som påverkar de yttersta randområdena och som leder till ökade produktionskostnader och därmed till ett högre självkostnadspris för lokalt tillverkade produkter. Om inga specifika åtgärder vidtogs skulle de lokala produkterna vara mindre konkurrenskraftiga än de som kommer utifrån, till och med när transportkostnaderna tas med i beräkningen. Det skulle därmed bli svårare att upprätthålla den lokala produktionen, som har högre produktionskostnader.

Med tanke på att rådets beslut löper ut har kommissionen beställt en extern studie för att utvärdera det befintliga systemet och de potentiella konsekvenserna av de olika möjligheterna för perioden efter 2020. Med utgångspunkt i studien anser kommissionen att det är motiverat att bevilja den begärda förlängningen, med vissa förändringar av det befintliga systemet.

Kommissionen har därför inlett granskningen av förteckningarna över de produkter för vilka de franska myndigheterna önskar tillämpa en differentierad beskattning. Undersökningen kräver emellertid mycket arbete, både från de franska myndigheternas och från kommissionens sida, eftersom de för varje produkt måste kontrollera om det finns skäl för en differentierad beskattning och vilken skattesats som bör tillämpas. Det måste också säkerställas att en sådan differentierad beskattning inte kan få någon negativ inverkan på integriteten och följdriktigheten hos unionens rättsordning, inbegripet den inre marknaden och den gemensamma politiken.

[1] Rådets beslut nr 940/2014/EU av den 17 december 2014 om sjötullsystemet i de franska yttersta randområdena (EUT L 367, 23.12.2014, s. 1).

Den kris som covid-19-pandemin givit upphov till har kraftigt försenat de franska myndigheternas arbete med att samla in nödvändiga uppgifter. Detta arbete har därför ännu inte kunnat avslutas.

Om inget nytt förslag antas före den 1 januari 2021 finns det risk för ett rättsligt tomrum, eftersom det då inte skulle kunna tillämpas någon som helst differentierad beskattning i de franska yttersta randområdena efter den 1 januari 2021, inte ens på de produkter för vilka en fortsatt differentierad beskattning definitivt vore berättigad.

För att det pågående arbetet ska kunna avslutas och de franska myndigheterna ska ha möjlighet att samla in samtliga uppgifter som behövs, och för att ge kommissionen tid att lägga fram ett genomtänkt förslag som tar hänsyn till de många intressen som berörs, krävs en frist på ytterligare sex månader.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I meddelandet från 2017 om ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden[2] framhävs att de yttersta randområdena fortsättningsvis möter stora svårigheter, vissa permanenta. I detta meddelande presenteras kommissionens nya synsätt på hur man kan stimulera utvecklingen i de yttersta randområdena genom att utnyttja deras fördelar till fullo och dra nytta av de möjligheter som nya inriktningar inom tillväxt och sysselsättningsskapande åtgärder medför.

Mot denna bakgrund är syftet med detta förslag att främja och bibehålla viss lokal produktion som är särskilt hotad och på så sätt främja sysselsättningen i de franska yttersta randområdena. Förslaget kommer att fördjupa den inre marknaden och återställa konkurrenskraften hos den lokala produktionen genom att kompensera de nackdelar som är en följd av områdenas geografiska och ekonomiska belägenhet. Det kompletterar det särskilda programmet för vissa regioner beroende på dessa regioners avsides läge och ökaraktär (posei)[3] som syftar till att stärka primärsektorn och råvaruframställningen, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF)[4] och Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf)[5] som omfattar ett ytterligare särskilt anslag för att kompensera de yttersta randområdena för tilläggskostnader som beror på deras specifika omständigheter.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med 2015 års strategi för den inre marknaden[6], där kommissionen presenterar en fördjupad och rättvisare inre marknad som kommer alla berörda parter till godo. Ett av syftena med den föreslagna åtgärden är att minska de merkostnader som uppstår för företag i de yttersta randområdena, vilket hindrar dem från att delta fullt ut på den inre marknaden. På grund av de begränsade produktionsvolymerna i de franska yttersta randområdena förutses ingen negativ inverkan på den inre marknadens funktion.

---

2 COM(2017)623 final.

3 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013.

4 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden.

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden och om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden.

6 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag [COM(2015) 550 final], s. 4.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 349 i EUF-fördraget. Bestämmelsen ger rådet möjlighet att anta särskilda bestämmelser för att fastställa fördragens tillämpning på EU:s yttersta randområden.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Endast rådet har behörighet att, på grundval av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, anta specifika åtgärder till förmån för de yttersta randområdena för att, med beaktande av de bestående svårigheter som påverkar deras ekonomiska och sociala situation, anpassa tillämpningen av fördragen och den gemensamma politiken till dessa områden. Detta gäller även för beviljande av undantag från artikel 110 i EUF-fördraget. Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Detta förslag är förenligt med proportionalitetsprincipen som anges i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen. Syftet med förslaget är att förlänga den nu gällande ordningen med sex månader för att möjliggöra en fullständig analys avseende varje enskild produkt, för att tillämpa en differentierad beskattning som ska kompensera de konkurrensnackdelar som försvårar situationen för den lokala produktionen. Ingen ytterligare förlängning får göras innan man avslutat denna analys (produkt för produkt) av de franska myndigheternas ansökan.

- **Val av instrument**

Ett utkast till rådets beslut föreslås för att ändra rådets beslut nr 940/2014/EU.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Europeiska kommissionens berörda generaldirektorat har rådfrågats om texten till detta förslag.

Ett undantag från riktlinjerna för bättre lagstiftning har beviljats med hänvisning till sjötullsystemets begränsade effekter på EU i sin helhet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En fullständig översyn av beslut nr 940/2014/EU pågår med hänsyn till förlängningen av bestämmelserna. Ett analyserande dokument med en utvärdering av systemet i en bilaga kommer att upprättas med utgångspunkt i den externa studien och de uppgifter som lämnats av Frankrike.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Denna del är inte tillämplig eftersom bestämmelserna i förslaget är självförklarande.

2020/0174 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ändring av giltighetstiden för beslut nr 940/2014 om sjötullsystemet i de franska utomeuropeiska departementen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[7],

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Rådets beslut nr 940/2014/EU av den 17 december 2014[8] om sjötullsystemet i de franska yttersta randområdena innebär att de franska myndigheterna får bevilja befrielse från eller nedsättning av sjötullen för de lokalt tillverkade produkter i vissa franska utomeuropeiska departement och regioner som anges i bilagan till det beslutet. Den maximala tillåtna skillnaden i skattesats är, beroende på vilka produkter och utomeuropeiska departement det gäller, 10, 20 eller 30 procentenheter. Beslut nr 940/2014/EU gäller till och med den 31 december 2020.

(2) Frankrike anser att de franska yttersta randområdenas nackdelar kvarstår och har hos Europeiska kommissionen ansökt om att få behålla ett differentierat beskattningssystem, snarlikt det nu gällande, från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2027.

(3) Undersökningen av förteckningarna över de produkter för vilka Frankrike önskar tillämpa en differentierad beskattning kräver emellertid mycket arbete, som består i att för varje produkt kontrollera om det finns skäl för en differentierad beskattning och vilken skattesats som bör tillämpas. Det måste också säkerställas att en sådan differentierad beskattning inte kan få någon negativ inverkan på integriteten och följdriktigheten hos unionens rättsordning, inbegripet den inre marknaden och den gemensamma politiken.

(4) Den kris som covid-19-pandemin givit upphov till har kraftigt försenat de franska myndigheternas arbete med att samla in nödvändiga uppgifter. Detta arbete har därför ännu inte kunnat avslutas.

---

7 EUT C du , p. .

8 Rådets beslut nr 940/2014/EU av den 17 december 2014 om sjötullsystemet i de franska yttersta randområdena (EUT L 367, 23.12.2014, s. 1).

(5) Om inget nytt förslag antas före den 1 januari 2021 finns det risk för ett rättsligt tomrum, eftersom det då inte skulle kunna tillämpas någon som helst differentierad beskattning i de franska yttersta randområdena efter den 1 januari 2021.

(6) För att arbetet ska kunna avslutas, och kommissionen få tid att lägga fram ett genomtänkt förslag som tar hänsyn till de många intressen som berörs, krävs en frist på ytterligare sex månader.

(7) Beslut nr 940/2014/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1.1 i beslut nr 940/2014/EU ska datumet ”31 december 2020” ersättas med ”30 juni 2021”.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande